

கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில் - பயணங்கள், பாதைகள், பதிவுகள்

பாரதி பிரகாஷ் அ. *

^அ தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

Kannagi's travel journal - Journeys, Paths, Records

Bharathi Prakash a, *

^a Department of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

bharathiprakash@gmail.com

Received: 11-04-2025

Revised: 27-06-2025

Accepted: 04-07-2025

Published: 13-07-2025

ABSTRACT

Travelogue is one of the important literary genre in all literatures of the world. It is a relatively recent genre in Indian literature, emerging in the second half of the nineteenth century. Travelogue is the outcome of the travel experience which is opposed to the imagined descriptions in fictional narratives. There is no single term that fully describes the complexities and diversity of travel writing. The vast majority of travelogues are written in prose. The majority of people identify travel writing with stories about strange places or characters. Though everything published in this format may be considered a voyage, it is not Travelogue. Aatruppadai, Yathirai, Selavu, Payanam, and Prayanam are examples of travel-themed literary terms that span the Sangam to modern eras in Tamil literature. Kaṇṇakiyār aṭiccuvaṭṭil is a notable travelogue in Tamil. It is noteworthy that this book was written through field research. The author of this book is C. Govindarasanar. His travelogues feature a distinct language style and fictitious language that demands its own study.

Keywords: Travel, Path, Record, Pilgrimage, Kannagi, Fictional Language, Poompuhar, Madurai, Neduvel Kundram

முன்னுரை

பயண இலக்கியம் என்பதற்கு தற்போது வரை முழுமையான வரையறை என்று எதுவும் இல்லை. புதிய பகுதிகளுக்கு பயணம் செய்வதும் அதனோடு தொடர்புடைய கதைகளைப் பற்றியதும் தான் பயணஇலக்கியம் என்ற பொதுவான கருத்து நிலவுகிறது. இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட பயணநூல்கள் அனைத்தும் பல்வேறு பயணக் கூறுகளைக் கொண்டு இருந்தாலும், அது முழுமையான பயண இலக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவதில்லை. ஆற்றுப்படை, யாத்திரை, செலவு பயணம், பிரயாணம் ஆகிய சொற்கள் சங்ககாலம் முதல் இப்போது வரை தமிழில், பயணம் என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. பயணஇலக்கியம் என்பதற்கு, இரா. மோகனா, 'ஒருவர் தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் அதனால் அடைந்த உள்ளூணர்வுகளையும் பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ள எழுதப்பட்டதே பயண இலக்கியம் ஆகும்' (இரா. மோகனா , 2006, பக். 8) என்று வரையறை செய்கிறார். 'பயணம் தொடர்பான பேச்சு, சொற்பொழிவு, கட்டுரை, கதை, கவிதை, படம், திரைப்படம் போன்றவற்றைப் பயணஇலக்கியம் எனலாம். (Shobana Battacharji, 2008, P.8 நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பயண இலக்கியத்திற்கான வரையறையின் கருத்து நிலை மொழி பெயர்ப்பு).

பயணஇலக்கியம் உரைநடைவகை இலக்கியமாக இருப்பினும் செய்யுள் வடிவிலும், சிற்றிலக்கிய வடிவிலும், கவிதை வடிவிலும், கதை வடிவிலும், கடிதவடிவிலும், நாவல்வடிவிலும்,

நாட்குறிப்பு வடிவிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இது தவிர அடிச்சுவட்டில் (அடிச்சுவட்டில் என்ற இலக்கிய வகையாவது முன்னோர் / சான்றோர் சென்ற பாதையில் / அவர்களுடைய அடிச்சுவட்டில் பயணம் செய்து அந்தப் பயண அனுபவங்களை இலக்கியமாகப் படைக்கும் முறை ஆகும்.) என்ற மாதிரியில் வெளியான நூல்களில் சோ. சிவபாதசுந்தரத்தின் 'சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில்', 'கௌதம புத்தரின் அடிச்சுவட்டில்', இராமசேஷனின் 'அருணகிரி நாதர் அடிச்சுவட்டில்', அ.கருப்பண்ண செட்டியாரின் 'அண்ணலின் அடிச்சுவட்டில்' போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். சி. கோவிந்தராசனாரின் 'கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில்', என்ற நூலும் இதே வகைமையைச் சார்ந்ததாகும். இவற்றுள், 'கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில்' என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பயணவழி, பயணப்பாதை வருணனை, மொழிநடை, புனைவுமொழிக் கட்டமைப்பினை அடிக்கோடிட்டுக் காண்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில்

கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில் என்பது பேராசிரியர் சி. கோவிந்தராசனார் அவர்களால் எழுதப்பட்ட பயணஇலக்கிய நூல் ஆகும். இவர், தஞ்சாவூர், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரிடம், சிலப்பதிகார பாடம் பயின்றவர். இந்நூல் ஆசிரியருக்கு, கண்ணகியின் பயணப்பாதை வழியாக பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் முன்பே இருந்துள்ளது. இதனால், கண்ணகி பயணித்த பாதை (கண்ணகியின் அடிச்சுவட்டில்) வழியாகவே, நடந்து சென்று சிலப்பதிகாரப் பயணவழியை மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளார். இதற்காக பதினேழு ஆண்டுகள் செலவிட்டு, கண்ணகி கோட்டத்தைக் கண்டறிந்த பின்பே, தனது பயணத்தை நிறைவு செய்துள்ளார்.

பயணவழி

கண்ணகியாரின் அடிச்சுவட்டில் பயணம் மேற்கொண்ட ஆசிரியர் கால்நடையாகவே வழி கண்டறிந்து பயணம் மேற்கொண்டார் என்பதை நூலின் பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளார். இதனைக் கீழ்க்கண்ட சான்றுகளின் வழி அறியலாம்.

கணவனுடன் மதுரைக்கு கண்ணகியார் தொடர்ந்து சென்ற காலடிச்சுவடுகள் காலத்தால் மறைந்ததிலும் அடிகள் காப்பியத்தால் காட்டியுள்ள வழித்தட கணிப்பின் சிறப்பினை உணர்ந்தேன் அவ்வழியே எனது ஆய்வு பயணம் கால்நடையாகவே தொடர்ந்தது இக்காலம் கிபி 1945 ஆகும். (கோவிந்தராசனார்.சி, 1991, ப.10) என்ற வரிகளின் மூலமும் எனது ஆராய்ச்சி திட்டக் கணிப்பு முறையில் அமைந்தது. பழைய இடங்களையும் தடங்களையும் பற்றிய வரலாற்றினை கல்வெட்டுக்கள் தொல்பொருள்கள் ஆகிய சான்றுகளுடன் இயன்ற அளவில் கண்டுபிடிக்கும் ஆர்வமும் இணைந்தது. (மேலது, ப.17) என்ற ஆசிரியரின் கருத்தும் அவருடைய எண்ணத்தை விவரிக்கிறது.

காவிரி ஆறு அதன் போக்கில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட மாற்றங்களையும் அதன் மூலம் உண்டான நிலவியல் மாறுபாடுகளையும் நூலாசிரியர் உரிய சான்றுகள் வழி விவரிக்கிறார். இதனை,

கண்ணகியும் கோவலனும் கவுந்தியடிகளுடன் மேற்கொண்ட காவிரிக் கரைவழியைப் பற்றி ஆராய்வோமானால், மேலே குறித்த கரைவழி ஊரும் நாடும் நிலவளமும் இடையிட்டுச் செல்லும் மருதநிலப் பாங்கினை ஓரளவு பெற்றதாகவும் மக்கட் புழக்கம் உடையதாகவும் இருந்திருப்பது அமைகின்றது. இக்காரணம் கொண்டே செல்வவளத்தில் திளைத்தும் தன்னால் சீரழிந்தும் நின்ற கண்ணகியாருடன் தனித்துப் புறப்பட்ட கோவலன், காவிரிக்கரை வழி மதுரைக்குச் செல்லுதற்குச் சுற்றுவழியாக இருப்பினும், துன்பம் இல்லாத நெறி என்பதை உணர்ந்தே வழி கொண்டு உள்ளானென்பதனை, சிலப்பதிகாரச் செய்திகளைச் கொண்டு நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். (மேலது, ப.32)

கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில் காவிரிக்கரை வழியைக் குறிப்பிட்டு மேற்கு நோக்கி தொடர்வோமே ஆனால் ஆற்றின் இயல்பு இன்று உள்ள போக்கில் இருந்திருக்க இயலாது என்பது நன்கு புலனாகின்றது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து காவிரியாற்றின் பழைய சுவட்டினை, இன்றுள்ள நில இயற்கையுடன் வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் கொண்டு ஆராய்வோமானால், ஆறு கடலில் புகும் புகுமுகப்பகுதி காலப்போக்கில் இடம் மாறித் தடம் புறண்டு அழிந்து மறைந்துவிட்டதென்பதை நன்கு அறிய முடிகின்றது. (மேலது, ப.36)

சோழநாட்டகத்தில் புகுந்த காவிரியாறு, பல்வேறு பட்ட காலங்களில் பருவகால வெள்ளப் பெருக்கினால் தடம்மாறியுள்ளது. மற்றும் சோழநாட்டின் பழைய தலைநகராகும் உறையூருக்கு மேற்கே காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள அல்லூர் என்னுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டுச் செய்தியும், காவிரி கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உடைப்பெடுத்து ஊர்களையும் நிலங்களையும் பாழ்படுத்திய நிகழ்ச்சியினை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது (மேலது, ப.38)

காவிரியின் பழைய சுவடு முழுவதும் மாறி உள்ளது என்பது அல்ல; சோழ நாட்டு எல்லைக்குள் ஆங்காங்கே மாறியும் மாற்றப்பட்டும் இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துவதே ஆகும். (மேலது, ப. 39)

என வரும் பகுதிகளில் எல்லாம் நூலாசிரியர் இன்றைய காவிரி ஆற்றின் போக்கை எவ்வளவு நுட்பமாக சிலப்பதிகாரத்துடன் ஒப்பு நோக்கியுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஏறத்தாழ 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பூம்புகாருக்கும் மதுரைக்கும் இடையே இருந்த பாதையினைக் கண்டறிவதும் மாறியுள்ள நிலவியல் பகுதிகளை அடையாளப் படுத்துவதும் புதிய பாதைகளை வேறு படுத்திக் காட்டுவதும் நூலாசிரியருக்கு முன் இருந்த மிகப்பெரும் சவால்களாகும். இவற்றை உரிய சான்றுகளின் வழி கண்டறியவும் புதிய கருத்துருக்களைக் நிறுவிடவும் நூலாசிரியர் கடினமாக உழைத்துள்ளார். இதனை அவருடைய பயணப் பதிவுகள் விளக்குகின்றன.

மதுரை சென்ற வழி எது?

பேராசிரியர் சி.கோவிந்தராசனார் அவர்கள், தனது பயணத் திட்டத்தை சிறிய, சிறிய பகுதிகளாகப் பிரித்து அமைத்துக் கொண்டார். பூம்புகார் முதல், காவிரியின் வடகரை வழியாக, திருவரங்கம், உறையூர் வரையிலான பாதையில் கண்ணகியின் அடிச்சுவட்டில் பயணத்தை தொடங்கினார். தொடர்ந்து உறையூர், கற்குடி, பூங்குடி, விராலிமலை, கொடும்பாளூர் வழியாகப் பிரான்மலை, அழகர்மலை கடந்து மதுரையை அடைந்தார். மதுரையில் சிலப்பதிகாரத்துடன் தொடர்புடைய இடங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு அவற்றை முழுமையாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

ஆயர்களின் வசிப்பிடத்தில் அமைந்து இருந்த சிம்மக்கல் என்ற இடத்தில் இருந்த அம்மன், கோவலன் பொட்டல், பழங்காந்தம், ஆகிய இடங்களுக்கு ஆசிரியர் தரும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. மதுரையில் இருந்து வையை கரை வழியே நெடுவேள் குன்றம் வரையிலான பாதையில் பயணித்து கண்ணகி சிலையைக் கண்டறிந்தார்.

சிலப்பதிகார பயணவழிகளையும் அவற்றின் இன்றைய நிலையையும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது இவருடைய பயண இலக்கிய நடையாக உள்ளது. வழி வருணனைகளில் பல இடங்களில் நீண்ட வாக்கிய அமைப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சான்றாக, கொடும்பை நெடுங்குளக்கரையினின்றும் சற்றே தென்மேற்கு சாய்ந்து செல்லும் இப்பாதை சமமான நிலப்பகுதியாகவே பெரும்பான்மையும் இருக்கின்றது. அடுத்தடுத்து சிற்றூர்களும் காடுகளும் அன்று இருந்திருக்கும். இன்று ஊர்கள் பல உள்ளன. காடுகள் கழனிகள் ஆகவும் ஏரிகளாகவும் ஏந்தல்களாகவும் திருத்தப்பட்டு இருப்பதுடன் தென்னஞ்சோலைகள் தொடர்ந்து வளமுடன் இருக்கின்றன. இவ்வழி கிழக்கே அழகர்மலை மேற்கே சிறுமலை என்ற தொலைக்காட்சிகள் கிடையே அமைந்து தெற்கு நோக்கிய பாங்கில் மதுரைக்கு செல்லும் பழைய

நல்ல வழியே ஆகும். இதன் பழமையினை இப்பகுதியில் ஆங்காங்கே காண முடிகின்றது. (மேலது, ப.67)

என்ற பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். மேற்கண்ட செய்திகளின் மூலமாக கண்ணகி, கோவலன், கவுந்தியடிகள் மூவரும் வழிகேட்ட இடம் எதுவாக இருக்கலாம் என்ற ஆய்வு வினாவையும் அதற்குரிய பதிலையும் பயண வழிகளாக ஆசிரியர் மிக நுட்பமாக விவரிக்கிறார்.

கருத்துக்களை ஆய்வு நோக்கில் விளக்கும் ஆசிரியரின் பயண இலக்கிய மொழிநடையை நூலில் ஆங்காங்கு காண முடிகிறது. இது போன்ற இடங்களில் எல்லாம் உரையாசிரியர்களைப் போல நீண்ட மொழிநடையைப் பயன்படுத்துகிறார். சான்றாக, இவ்வழியிடை உள்ள பொன்னமராவதியில் கண்ணகியார் ஓய்வு கொண்டு, சிறிது நாழிகை தங்கிச்சென்ற இடத்தில் நினைவுச் சின்னமாக நகரத்தார்கள் என்னும் நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்கள் பொன்னழகி அம்மன், அழகிய நாச்சியார் அம்மன் என்ற பெயர்களால் கண்ணகியாருக்கு சிலை அமைத்து வழிபட்டு வரும் கோயில் இன்றும் பொன்னமராவதியில் சிறப்புடன் இருந்து வருவது சிலப்பதிகார செய்திகளுக்கு அமைந்த வரலாற்றுச் சான்றுகளில் ஒன்று ஆகும். (மேலது, பக். 67, 68) என்ற பத்தியினைக் கூறலாம்.

சிலப்பதிகார வழி வருணனைகளும் பாதை பற்றிய பதிவுகளும் சரியான செய்திகளுடன் அமையக் காரணம் இளங்கோ அடிகள் மேற்கண்ட வழிகளில் பன்முறை பயணம் செய்து இருப்பார் என்ற தமது கருத்தையும் அதற்குரிய காரணத்தையும் இந்நூலாசிரியர் நுட்பமாக விளக்கியுள்ளார்.

இதனை, இளங்கோவடிகள் இங்கு, சோழநாட்டினின்றும் பாண்டிய நாட்டினுள் செல்லுதற்கமைந்த பழைய வழிகளை நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். சமணத் துறவியாராகத் திகழ்ந்த இளங்கோவடிகள், சமண முனிவர்களும் சாரணர்களும் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டளவிலிருந்து பாண்டியநாட்டில், உள்ள குன்றுகளில் தங்கியிருந்து, சமயவளர்ச்சியினையும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியினையும் தொடர்ந்து செய்து வந்தனராதலின் இப்பகுதியைச் சமயவழிப் பயணங்களினால் நன்கு அறிந்திருந்தனாலேயே நிலவியற்கையினையும் சூழல்களையும் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளாரென்பதை அறிய முடிந்தது. (மேலது, ப.68) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம்.

பயணப்பாதைகள், பதிவுகள்

உலக இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் பயணங்கள் தவிர்க்க இயலாத இடம் பெற்றுள்ளன. செவ்வியல் இலக்கியங்களிலும் பயணம் என்பது ஒரு முக்கியக் கூறாக உள்ளது. தமிழ்ப்பயண இலக்கியங்களில் பயணப்பாதைகள், பயணவாகனங்கள் அது பற்றிய பதிவுகள் ஆகியவை தவிர்க்க இயலாத இடம் பெற்றுள்ளன. பயணங்கள் வெற்றி பெறவும், தோல்வியுறவும் பயணப் பாதைகளே காரணமாக அமைந்துள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து பயண வழிகளைக் கண்டடைவதன் மூலமே நாகரிகம் பரவத் துவங்கியது. நாகரிக வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பின்பு புதிய வழித்தடங்களை, வாழிடங்களைக் கண்டடைவதும் நாடோடி வாழ்க்கை மேற்கொண்ட மக்களுக்கு சாதனைகளாக அமைந்தன. வீடு வாசலின்றி இங்குமங்கும் திரிந்து கொண்டிருந்த கூட்டத்தார்கள், தங்கள் கால்நடைகளுக்காக மேய்ச்சல் தரையைத் தேடிச்சென்ற பொழுதும், இவர்களுக்கு முன்னரே வேட்டையைத் தேடிச்சென்று பொழுதும், இவர்களுக்கு முன்னரே வேட்டையைத் தேடிச்சென்ற வேடுவர்கள் காரணமாகவும், முதலில் சிறிய பாதைகள் தோன்றி, அவைகளே பிற்காலத்தில் ராஜபாட்டைகளாக மாறின. இவ்வாறு பல ஆண்டுகள் வழிகளைத் தேடிச் சென்றதன் காரணமாக பலப்பல சாலைகள் தோன்றி இறுதியில் வலைவிரித்தாற்போல் நம் நாட்டில் சாலைகள் பரவியுள்ளன. (மோதிசந்திரர்,1977,ப.47) என்ற கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

மொழிநடை - புனைவு மொழி

ஒவ்வொரு படைப்பிலக்கியத்திற்கும் படைப்பாளருக்கும் தனித்த மொழிநடை உண்டு. அது பெரும்பாலும் அவர்களுக்கே உரிய தனித்த புனைவு மொழியாக அமையும். இப்புனைவுமொழியை, நடைக் கட்டமைப்பை மாற்றி அமைத்ததில் ஒவ்வொரு பயணஇலக்கியப் படைப்பாளருக்கும் பங்குள்ளது என்பதை மறுக்க இயலாது. சி. கோவிந்தராசனாரின் மொழிநடை சில இடங்களில் கூற விழையும் செய்தியைக் கேட்பவரின் மனதில் எளிமையாகப் பதிய வைக்கும் இயல்பினது. சில இடங்களில் உரையாசிரியர்களின் உரைநடையைப் போல நீண்ட தொடர்களைக் கொண்டது. சில இடங்களில் கடினமான தனித்தமிழ் சொற்கள், இலக்கியத் தொடர்கள், எதுகை மோனையுடன் கூடிய ஓசை நயமும் இணைந்த உரைநடை ஆகும். சில இடங்களில் மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள நீண்ட வருணனை பயண இலக்கிய மொழி நடைக்கு இடையூறாக அமைந்துள்ளது.

சான்றாக, குடகுநாட்டில் கொழித்து மடியில் சேர்த்தவளத்தைச் சோழ நாட்டின் மேற்கு எல்லையாம் கருவூர் அளவிலும் பாறைத் தடத்தில் ஆங்காங்கே நெடிய குழிப்பிடங்களிலும் மணற்செறிவாகப் படியக்காட்டி ஓடிவந்த காவிரியன்னை, அமைதி கொண்டு அமர்நடையிட்டு அகன்ற தடமாக நடங்காட்டி வளங்காட்டி நளிர்புனலூட்டிச் செல்லுங்கால், பலமக்களைப் பெற்ற மாண்பமை தாய் போல் கிளையாறுகள் பலவற்றால் நிலவளம் மிகுத்து, நல்வினை செய்த உயிர்களனைத்தும் நாயகனாம் இறைவனை அடைதல் போன்று கடலில் கூடிக்கலப்பதாயிற்று. வளநிலமும் சோறுடைய சோழ நாடாயிற்று. (கோவிந்தராசனார்.சி,1991,ப.40) என்ற பகுதியைச் சான்றாகக் கூறலாம். இதில் நூலாசிரியரின் மொழிநடையும் புனைவுமொழியும் இயல்பான பயணஇலக்கிய மொழி நடையாக இல்லாமல் வாசிப்பதற்கு கடினமாக உள்ளது. பொது மனநிலையில் பயணஇலக்கியம் வாசிப்போருக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக அமையவில்லை. தமிழ் இலக்கியம் கற்றவர்களுக்கும் சிலப்பதிகாரத்தைக் கற்பவர்களுக்கும் உரிய மனநிலையில் இந்நூலின் மொழி நடை அமைந்துள்ளது நூலுக்குக் குறையே ஆகும்.

உறையூர் பற்றிய வருணனையில் கரைந்துபோன உறையூர் என்ற தலைப்பில் வடக்கயிறு தேய்ந்து ஆட்டுத்தளைக்கயிறு ஆயினாற் போன்றும், பெருஞ்சாலை போக்கற்றுக் கொடிப்பாட்டை ஆயினதைப் போன்றும், காலப் போக்கில் வரவரக் குறுகிக் காவிரிக்கரை ஊர்களில் உறையூரும் ஒருராக இருப்பதைப் பிற்காலக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. (மேலது, ப.50) என்ற பகுதியிலும் நூலாசிரியரின் மொழிநடை இலக்கிய நடையாகவே நீள்கிறது.

நிகண்டுகளுக்கு அடிகள் தந்த ஆதாரம் என்ற தலைப்பில் இங்கு பதிவிடப்பட்டுள்ள செய்தி இந்த நூலோடு தொடர்பு அற்றதாக விளங்குகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் நிகண்டுகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று ஒரு பத்தியில் குறிப்பிட வேண்டிய செய்தியை ஆறு பத்தியில் ஒரு பக்கம் நிறைய எழுதி இருப்பது இந்நூலின் போக்கிற்கும் பயணஇலக்கிய நடைக்கும் இடையூறாக அமைந்துள்ளன. இதனை,

தொல்காப்பியரே ஒருசொல் பன்மொழியாம் தொகுப்பினைச் சிறப்பாக உரிச்சொற்கண்ணும் பிறவாறும் நூற்பா அமைப்பில் நுதலிக் காட்டினராயினும், தெளிநிலைத் தொகுப்பாக விளக்கம் செய்தவர் இளங்கோவடிகளென்பதனைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வகை முறையிலேயே பெயர்வகையானும் பிறவாறும் நிகண்டுகள் தோன்றியுள்ளன என்பது தெளிதற்காம். (மேலது, ப. 69) என்ற பத்தியின் மூலம் நன்கு அறியலாம்.

ஐயைக் கோட்டத்திலொருபால், யாரும் காணாத இடத்தில் கோவலனோடு அமர்ந்திருந்த கண்ணகியாரின் இடுப்பகத் திலிருந்து இறக்கி வைக்கப்பட்ட துணிப்பொதியில், பரலொலி அடங்கிப் பதுங்கி இருந்த சிலம்புகள், தாம் அரற்றொலி குன்றி யடங்கிய நிலையில், வினைவழிப்பட்டு நிற்கும் கண்ணகி யாருக்கு நேரவிருக்கும் விளைவினைச் சாலினி வாயிலாக உரையொலி செய்ததோ என்னும் புதிய கருத்தும் உருக்காட்சியாக உணர்த்துதற்காகும். (மேலது, ப. 70) என்ற பகுதியில் நூலாசிரியரின் மொழிநடை சிலப்பதிகாரத்துக்கு விளக்க உரை போலவே

அமைந்துள்ளது. பயண இலக்கியத்திற்கு உரிய செய்திகளை விளக்கும் மொழிநடையாக அமையவில்லை. இதைப் போலவே,

வாழ்வுக்கு வளந்தரும் ஆற்றைப் போற்றித் தொழும் வழக்குத் தமிழ் வழக்கு. இதனைக் கண்ணகியார் கோவலன் வழியே நாட்டிக்காட்டிய அடிகளார், வையை ஆற்றை மூவரும் மரப்புணை வழியே கடந்து தென்கரையினை அடைந்தனர், என்று தெளிவு செய்கின்றார். இத்துறையே அருந்துறையாகும். திருமருத முன் துறை என்னும் மருதமரச்சோலைகள் சூழ்ந்த இடமாகும். (மரப்புணை - மூங்கில் போன்ற மரங்களைப் பிணைத்தமிதவைக் மரங்களை வலிய-கயிறுகளால் இணைத்துப் பிணைத்து ஆற்றினிடையே அமைக்கப் பெறும் குறும்பாதை) (மேலது, ப.93) என்ற பகுதியில் பயணஇலக்கிய மொழிநடைக்கும் புனைவுமொழிக்கும் மாற்றாக எதுகையும் மோனையும் நிறைந்த சந்த நடையில் கருத்தை விளக்கினாலும் மரப்புணை என்ற சொல்லுக்கு மிக நுட்பமான விளக்கமளித்துள்ள பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியம் வரலாற்றுக்கு இலக்காகும் திறத்திற்குரிய சான்றாக மதுரையில் ஆயர் குடியிருப்பு பகுதியில் பழமையான கோட்டை வாயில் காவல் தெய்வமான கொற்றவை கோயிலில் பாண்டியனிடம் வழக்கிட்டு வெற்றி கண்ட பத்தினி தெய்வத்தின் திருஉருவினை வறியவன் புதையலை கண்டதைப் போல கண்டு வணங்கினேன் என்னையும் அறியாமல் ஏதோ ஒரு உணர்வால் கண்களில் நீர் வழிந்ததையும் அறியாது நின்றேன். (மேலது , பக். 91,92) என்ற பகுதியிலும்

கண்ணகியார் பிறந்து வாழ்ந்த காவிரிப்பூம்பட்டினம் இருந்து அழிந்துள்ளது உண்மை, மதுரை செல்லத்தம்மன் கோயிலில் கண்ணகியின் படிமம்; மதுரை பழங்காந்தம் கோவலன் பொட்டல். கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் அங்கூர் பாளையத்தில் பத்தினி கோட்டம், சுருளி மலை என்னும் நடுவில் குன்றம்; சுருளி மலைத் தொடரில் மங்களதேவி மலை; வேங்கைக்கானல்; அதனிடையே மங்களதேவி அம்மன் கோவில் கூடலூர் பெருமாள் கோவில் மங்களாதேவி அம்மனுக்கு சேர மன்னன் செய்த நில தர்மசாசன கல்வெட்டு ஆகிய சான்றுகள் அனைத்தையும் முறையாக வைத்து சிலம்பில் கூறப்படும் கண்ணகி கோவலன் வரலாற்றோடு அமைத்துப் பார்க்கும்போது சிலப்பதிகார செய்திகள் அனைத்தும் கற்பனை அல்ல கண்ணகி கோவலன் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்கால தமிழகத்தையும் முத்தமிழின் வளர்ச்சிகளையும் அளவிட்டுக் காட்டும் வரலாற்று காப்பியமாகவே விளங்குகிறது (மேலது, பக் 127-128) என்ற பகுதியிலும் இறையனுபவம் வேண்டி பயணம் செல்வோர் அது கிடைக்கும் தருணத்தில் எல்லையற்ற மகிழ்வினை அடைவது போலவே நூலாசிரியர் தன் ஆய்வுப் பயணம் வெற்றி பெற்ற தருணத்தை உணர்வுபூர்வமாக சொற்களில் வடித்துள்ளார். மேற்கண்ட பகுதிகளில் கையாளப் பட்டுள்ள மொழிநடை யாத்திரை நூல்களுக்கு உரிய மொழிநடையாகவே நீள்கிறது.

முடிவுரை

அடிச்சுவட்டில் என்ற வகைமையில் தமிழில் பல நூல்கள் தோன்றி இருப்பினும் கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில் நூல் பிற நூல்களில் இருந்து முற்றிலும் வேறு பட்டதாக அமைந்துள்ளது. நூலுக்காக நிகழ்த்தப்பட்ட கள ஆய்வும் அது சார்ந்த தரவுகளும் பயண வழி வருணனையும் இந்நூலுக்கு மேலும் அழகூட்டுவதாக அமைகின்றன. நூலாசிரியரின் இடைவிடாத முயற்சியும் ஆர்வமும் பயண அனுபவங்களும் பயண நூலை வாசிக்கும் போது நம்மை மலைக்க வைக்கிறது. பயண இலக்கியம் படைத்த யாரும் பதினேழு ஆண்டுகள் நீண்ட களப்பணி ஆற்றி பயணம் மேற்கொண்டதில்லை. அவ்வகையில், இந்நூல் பிற பயண இலக்கியங்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக அமைந்துள்ளது. சிலப்பதிகாரம் சார்ந்து, கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில் சென்றாலும் மதுரைக்காஞ்சி, பரிபாடல், பெரிய புராணம் ஆகிய இலக்கியங்களில் இருந்தும் சான்றாதாரங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். அத்துடன் கல்வெட்டுச் செய்திகள், நாட்டார் வழக்குத் தரவுகள், நிலவியல் பண்பாட்டுச் செய்திகள் ஆகியவற்றைக் குறித்து இந்நூலை ஆய்வுக் கட்டுரை போல படைத்துள்ளார். தனது சமகாலப் பயணஇலக்கியப் படைப்பாளர்களை விட மாறுபட்ட

இலக்கியவழக்கு நடையை, புதிய புனைவு மொழியை, மொழிநடையைத் தனது பயணஇலக்கியப் படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளார். இவருடைய பயணஇலக்கியங்களில் தனித்துத் தெரியும் புழங்கு மொழியும் அது சார்ந்து உருவான பயண இலக்கிய புனைவு மொழி நடையும் இவரை பிறரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. மாறுபட்ட மொழிநடை, புனைவுமொழி , வழிவருணனை ஆகியவற்றால் பேராசிரியர் சி. கோவிந்தராசனார் களஆய்வின் விளைவாக எழுதப்படும் நவீனப் பயணஇலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராக மிளர்கிறார். அத்துடன் யாவராலும் எளிதில் பின்பற்ற முடியாத தமிழின் நவீனப் பயணஇலக்கியப் புனைவு மொழியைக் கட்டமைத்ததிலும் இவருக்கு தனித்த இடம் உண்டு.

References

- Battacharji, Shobana, (2008) Travel writings in India, Sahitya Akademi, Rabindra Bhavan, New Delhi, India
- Govindarasanaar, C. (1991) Kannagi Adichuvattal, Publication Department, Madurai Kamaraj University, Madurai, India
- Mohana, Ra. (2006) Travel Literature, Meyyappan Publications, Chidambaram, India
- Mothichandrar, (1977) Indian Trade Policies, Sahitya Akademi, Rabindra Bhavan, Delhi, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2025. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License